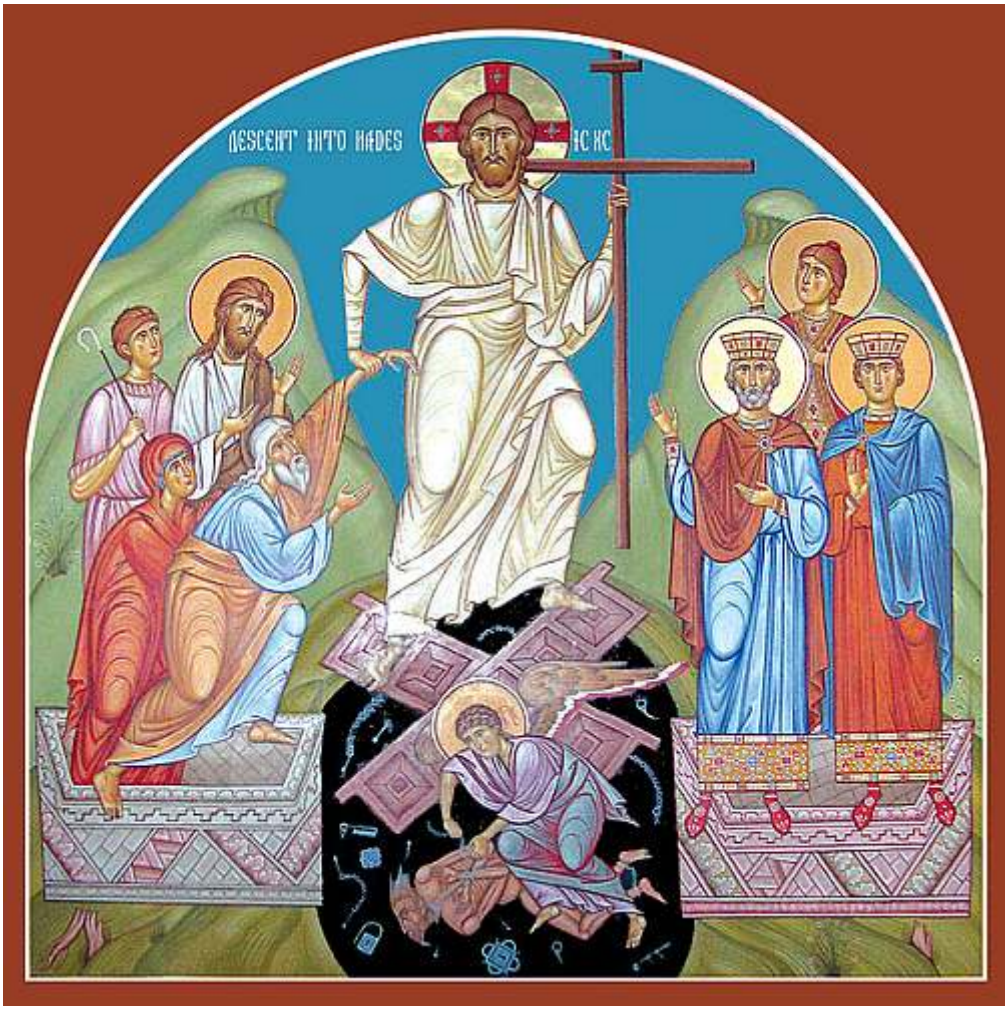
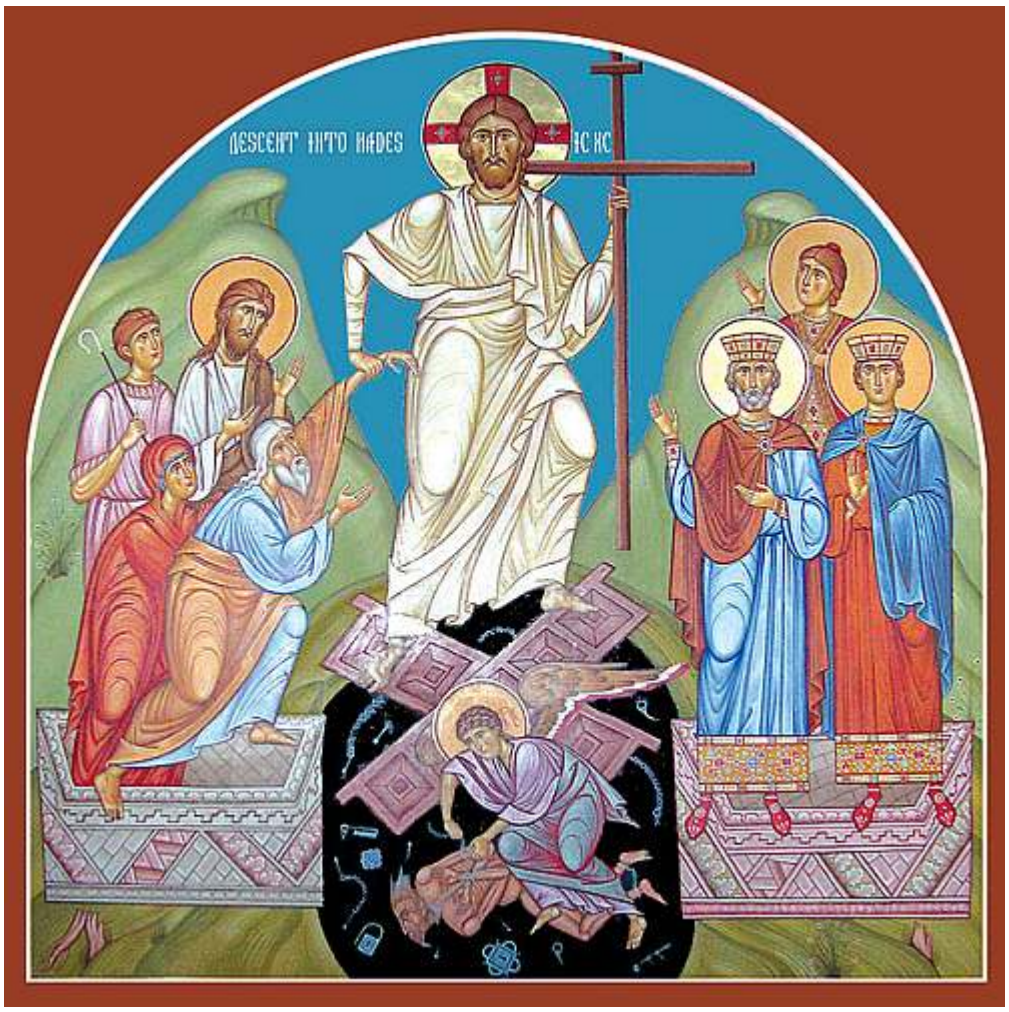
18 Μαΐου 2021

Ἐλευθερία ἀπὸ τὸν φόβο (Γιαννουλᾶτος Ἀναστάσιος Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

«Μὴ φοβεῖσθε» (Ματθ. 28:10)

«Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς», εἶπε ὁ ἄγγελος Κυρίου στὶς μυροφόρες, τὶς ὁποῖες εἶχε κυριεύσει «τρόμος καὶ ἔκστασις» πρὸ τοῦ κενοῦ τάφου· «οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. Οὐκ ἔστιν ὧδε. Ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν» (Ματθ. 28:6). Σὲ λίγο, ὁ ἴδιος ὁ ἀναστάς Χριστός, «λέγει αὐταῖς· μὴ φοβεῖσθε». Καὶ στὴ συνέχεια, στὸν κύκλο τῶν πτοημένων καὶ φοβισμένων μαθητῶν Του, τόνισε: «Τί τεταραγμένοι ἐστὲ καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;» (Λουκ. 24:38). Καὶ δείχνοντάς τους τὰ σημάδια τῆς σταυρώσεως στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια, τοὺς βεβαίωσε μὲ τὴν παρουσία Του γιὰ τὸ θαυμαστὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεώς Του.

«Μὴ φοβεῖσθε!». Τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως κηρύσσει διαχρονικὰ τὴν ἐλευθερία ἀπὸ κάθε αἰτία φόβου. Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ συνέτριψε τὴν κυριαρχία τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων, γεφύρωσε τὸ χάσμα μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀποκατέστησε τὶς σχέσεις τους. Τὴν ὀντολογικὴ σημασία τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως ἀποκάλυψε, μὲ τρόπο μοναδικὸ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: Ὁ Ἰησοῦς ἔγινε

ἄνθρωπος καὶ ἀποδέχθηκε τὸ Πάθος «γιὰ νὰ καταργήσει μὲ τὸν θάνατό του αὐτὸν ποὺ ἐξουσίαζε τὸν θάνατο, δηλαδὴ τὸν διάβολο, καὶ μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ ἀπελευθερώσει ὅσους ὁ φόβος τοῦ θανάτου τοὺς εἶχε καταδικάσει νὰ εἶναι δοῦλοι σ’ ὅλη τους τὴ ζωή» (Ἑβρ. 2:14-15). Ὁ ἀναστάς Χριστὸς εἶναι πλέον ἡ ἀρχὴ τῆς νέας ἀνθρωπότητος, «ἀπ’ τοὺς νεκροὺς πρωταναστημένος, ὥστε νὰ γίνει σὲ ὅλα ἐκεῖνος πρῶτος» («ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσι αὐτὸς πρωτεύων» – Κολασ. 1:18-22). Μὲ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔχει ἀρχίσει μία νέα μορφὴ ὑπάρξεως γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως, ἡ πεποίθηση ὅτι δόθηκε σ’ Αὐτὸν «πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς» (Ματθ. 28:19) ἐλευθέρωσε τοὺς μαθητὲς ἀπὸ κάθε εἴδους φόβο καὶ ἀγωνία. Καὶ τοὺς μεταμόρφωσε σὲ τολμηροὺς καὶ γενναίους κήρυκες τῆς νέας ἐν Χριστῷ ζωῆς.

«Μὴ φοβεῖσθε!». Στὴν ἐποχή μας ἔχουν πληθύνει οἱ φόβοι ποὺ ἀπειλοῦν τὴ ζωή μας. Τὸν τελευταῖο μάλιστα καιρὸ ἔχουν ἐνταθεῖ καὶ ἀπὸ τὴ γενικότερη ταλαιπωρία ποὺ προκαλεῖ ἡ παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίση. Νέοι καὶ παλαιοὶ φόβοι κυκλώνουν τὴ σκέψη μας καὶ σφίγγουν τὴν καρδιά μας. Μέσα σ’ αὐτὴ λοιπὸν τὴ βαριὰ ἀτμόσφαιρα ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως καλεῖ κάθε πιστὸ σὲ μία πορεία ἐλευθερίας ἀπὸ τὸν φόβο:

Ἀπὸ τὸν φόβο αὐτῶν πού μᾶς ἐχθρεύονται, ἀπὸ τὸν φόβο ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀδικία καὶ ἡ σκληρότητα τῆς κοινωνίας μας. Ἀπὸ τὸν φόβο τῆς πολύμορφης ἁμαρτίας ποὺ διεισδύει στὴν ὕπαρξή μας καὶ τὴν ἀλλοτριώνει. Ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ πόνου, τῆς ἀνέχειας, τῆς ἀσθένειας, τῆς μοναξιᾶς, τῶν κινδύνων καὶ θλίψεων ποὺ ἀπειλοῦν τὴ ζωή μας. Ἀπὸ τὸν φόβο τῶν πιεστικῶν προβλημάτων τῆς καθημερινότητος. Ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ ἀγνώστου, τῆς ἀποτυχίας, τῆς ἀβεβαιότητας γιὰ τὸ μέλλον. Καὶ τὸ κορύφωμα τοῦ μηνύματος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ θανάτου, τοῦ δικοῦ μας καὶ τῶν ἀγαπημένων μας, φόβο ποὺ συνθλίβει τὴν ἀνθρώπινη ζωή. Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως δὲν ἀναγγέλλει ἁπλῶς, ἀλλά μᾶς προσκαλεῖ νὰ μετάσχουμε στὴν ἐλευθερία πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός.

Ἡ ἐλευθερία αὐτή, βεβαίως, στηρίζεται στὴν πίστη. Ἡ Ἐκκλησία, ἀναφωνώντας δοξολογικὰ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη!», δὲν καταφεύγει σὲ ἐπιχειρηματολογίες γιὰ νὰ ἐπιβάλει τὴν ἀλήθεια ποὺ κηρύσσει. Ὅσοι πιστοί! «Εὐτυχισμένοι ὅλοι ποὺ πιστεύουν…». Ἀρκεῖ, βεβαίως, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, νὰ μένουμε στὴν πίστη, θεμελιωμένοι καὶ σταθεροὶ• «καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου» (Κολασ. 1:23).

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ διαλύει τὸν φόβο διότι συναρμόζεται μὲ μία ἐκπληκτικὴ δύναμη, καί, ἰδιαίτερα αὐτὴ τὴν ὁλόλαμπρη ἑορτή, καλούμεθα νὰ νιώσουμε «τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ)» (Ἐφεσ. 1:19). «Τή δύναμή Του αὐτὴ τὴν ἔδειξε μὲ τὸ νὰ ἀναστήσει τὸν Χριστὸ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ νὰ τὸν

βάλει νὰ καθήσει στὰ δεξιά Του στὸν οὐρανό, πάνω ἀπὸ κάθε ἀρχὴ καὶ δύναμη καὶ κυριότητα, πάνω ἀπὸ κάθε τί ποὺ ἀνήκει ὄχι μόνο στὸν τωρινὸ ἀλλὰ καὶ στὸν μελλοντικὸ κόσμο» (στίχ. 20-21).

Αὐτὴ ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὸν φόβο, δῶρο τοῦ Ἀναστάντος, πρέπει νὰ διαμορφώνει τὴ στάση τῆς ζωῆς μας: «Ὑμεῖς ἐπ’ ἐλευθερίαν ἐκλήθητε, ἀδελφοί»· μὲ τὴ σαφῆ ὅμως προσθήκη: «μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις» (Γαλ. 5:13).

Ὁ Χριστός, ἡ ἐνυπόστατη καὶ ἔνσαρκη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴ θυσία Του στὸν Σταυρὸ καὶ τὴ νίκη τῆς Ἀναστάσεως, διατράνωσε τὴ μοναδικὴ δύναμη τῆς ἀγάπης, ποὺ ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ κάθε μορφὴ φόβου. Ὅσοι εἶναι ἑνωμένοι μαζί Του ἐν πίστει καὶ ἀγάπη ἀξιώνονται νὰ ζοῦν τὴν ἀλήθεια ποὺ ἀποκαλύπτει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ’ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον. Ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει (περιέχει τιμωρία), ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ» (Α΄ Ἰω. 4:18).

Ἂς χαροῦμε, λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἰδιαίτερα αὐτὲς τὶς ἡμέρες, τὴν ἐλευθερία ἀπὸ κάθε μορφὴ φόβου, βαθαίνοντας τὴν πίστη μας καὶ τὴν ἀγάπη μας στὸν νικητὴ τοῦ θανάτου καὶ Κύριο τῆς ζωῆς μας. Ἀκόμη, ἂς θυμίσουμε καὶ στοὺς φοβισμένους ἀδελφούς μας ὅτι «Χριστὸς ἀνέστη!».

Πηγή: agiazoni.gr